

Udvalget havde derfor tænkt at afbøde noget det uheldige i at anvende Skatteaaret 1915—16 som Sammenligningsaar ved at bibeholde ogsaa Skatteaaret 1912—13 som saadant, saa at der til Sammenligning benyttedes de to af fire Skatteaar. Et af Udvalget stillet Ændringsforslag herom vedtoges. — Angaaende den i Loven, ligesom de tidligere Love, indeholdte Bemyndigelse for Finansministeren til under ganske særlige Forhold at nedsætte eller eftergive Skatten bemærker i Betænkningen Udvalgets Flertal (Udvalget undtagen Foss), at Flertallet er enedes om at udtale, „at det ikke er Hensigten med Bemyndigelsen, at den skal benyttes til i egentlig Forstand at lette Skattebyrden ved Merindkomstkatten, men at den forudsættes anvendt til Lempelser i saadanne Tilfælde, hvor de almindelige Regler maa siges at medføre Resultater, som ligger udenfor Merindkomstkattens Formaal og Forudsætninger, t. Eks., hvor købmandsmæssig regulære Forretninger, ved Udredelse af Merindtægtsskatten, vilde komme i Vanskeligheder, fordi det følgende Aars Indtægter ikke strækker til for at dække den, hvor Selskaber tilsyneladende har betydelig Merindkomst, fordi de i Sammenligningsaarene slet ikke gav Udbytte eller et ganske lille Udbytte, hvor tidligere ansatte i Forretninger overtager allerede bestaaende Forretninger og derved faar tilsyneladende betydelig Merindtægt — medens Forretningens Udbytte ikke derved forøges —, hvor Danske er hjemvendt fra Udlandet og derfor i Sammenligningsaarene ikke har været ansatte til Indkomstskat i Danmark o. l., samt overfor smaa Familieaktieselskaber, som overtager bestaaende Forretninger. Dertil kommer selvfølgelig de enkelte Tilfælde, hvor humane Hensyn medfører rimelig Grund til Lempelse“. Mindretallet (Foss) udtaler herom, at Mindretallet vel erkender Flertallets Bestræbelser for at opnaa Ministerens Tilsagn om at ville benytte sin Dispensationsret i Tilfælde som de ovfr. nævnte, ligesom Mindretallet paaskønner, at Ministeren har tiltraadt de af Flertallet hertil sigtende Udtalelser, men at Mindretallet dog maa foretrække, at der sikres Skatteyderne en Ret ved passende Ændringer i Loven, fremfor at henvise dem til Finansministeriets Afgørelse, der ganske naturlig vil blive præget fortrinnsvis af Hensyn til Statskassens Interesser. Foss stillede i Overensstemmelse hermed en Række Ændringsforslag, sigtende til at bøde paa de forskellige Ubilligheder, der kan opstaa efter Lovforslagets Bestemmelser. Han foreslog saaledes, at saafremt et Selskab, der er ansat til Merindkomstskat, skønner, at dets Nettoindkomst i Aaret 1918 ikke vil dække Udgiften til samtlige paalignede Skatter til Stat og Kommune, derunder Merindkomstskat i Skatteaaret 1918—19, og derom gør foreløbig Anmeldelse inden 1. Oktober 1918, udsættes Betaling af Merindkomstkatten til 15. Februar